

የዳንኤል መጽሐፍ - ሃያ ስምንት

ግድግዳዎች

Jeff Pippenger

2023-12-23

ናቡከደነጾር የአድቪንቲዝምን መጀመሪያ፣ የዩናይትድ ስቴትስን መጀመሪያ፣ የፕሮቴስታንት ቀንድን መጀመሪያ፣ እና የሪፐብሊካን ቀንድን መጀመሪያ ይወክላል። ብልሻጽር ደግሞ የእነዚህን መስመሮች ሁሉ ፍጻሜ ይወክላል።

ናቡከደነጾር ከ1798 ጀምሮ እስከ 1844 ድረስ ያለውን የመጀመሪያውና የሁለተኛው መላእክት መልእክቶች ታሪክ እና የእግዚአብሔር የምርመራ ፍርድ መጀመሪያ ይወክላል። ምስክርነቱ ከዳንኤል ምዕራፍ አንድ ጋር ይመሳሰላል። ብልሻጽር ከ1989 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለውን የሦስተኛው መላእክት መልእክት ታሪክ እና የእግዚአብሔር የአፈጻጸም ፍርድ መጀመሪያ ይወክላል። ምስክርነቱ ከዳንኤል ምዕራፍ አንድ እስከ ሦስት ጋር ይመሳሰላል።

ናቡከደነጾር የእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት ላይ የመጡትን “ሰባት ዘመናት” መጨረሻ በ1798 ዓ.ም. ያመለክታል። ይህም እንደ አውሬ ልብ ኖሮ ከኖረ በኋላ መንግሥቱ እንደ ተመለሰለት ጊዜ ነው። ምስክርነቱም በይሁዳ ደቡባዊ መንግሥት ላይ የመጡት “ሰባት ዘመናት” መጨረሻ፣ በ1844 ዓ.ም. የምርመራ ፍርድ እስከ ተከፈተበት ጊዜ ድረስ ይቀጥላል። በምስክርነቱ ውስጥ “ሰዓት” የመጀመሪያውን መልእክት የፍርድ ሰዓት መልእክት ይወክላል፤ ከዚያም ደግሞ የዚያን መልእክት መምጣት ይወክላል። “ሰዓት” በምስክርነቱ ውስጥ 1798ንም ሆነ 1844ንም ያመለክታል፤ እነዚህም ሁለቱ በቅደም ተከተል የመጀመሪያውን ቍጣ እና የመጨረሻውን ቍጣ ፍጻሜ ይወክላሉ።

የቤልሻጽር ፍጻሜ ከሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ጋር ተመሳሳይ በሆነው ምስጢራዊ የእጅ ጽሕፈት ይታወቃል። “ሰባቱ ዘመናት” በ“አንድ ሰዓት”፣ በ“መበተን” ወይም በ“ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ” የሚወከሉ ቢሆኑም፣ የፍርድ ምልክት ናቸው። የናምሩድ ፍርድ “መበተን” ነበር፣ የናቡከደነጾር ፍርድ “ሰባት ዘመናት” ነበር፣ የቤልሻጽርም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ነበር። ናቡከደነጾር ሦስቱን የተከበሩ ሰዎች በፍርድ በፊቱ ባቀረበ ጊዜ፣ ምድጃውን ከመደበኛው በላይ “ሰባት እጥፍ” እንዲነድ አደረገው።

የ“ሰባቱ ዘመናት” ፍርድ በመጀመሪያው መልእክት መድረስ እና በሦስተኛው መልእክት መድረስ ይለያል። የሚለራዊት አድቪንቲዝም መጨረሻ በ1863 በ“ሰባቱ ዘመናት” ትምህርት መከልከል ይጀምራል፤ ከዚያም ከአንድ መቶ ሀያ ስድስት ዓመታት በኋላ፣ በ1989፣ ለሦስተኛው መልእክት ታሪክ “የፍጻሜው ዘመን” ደረሰ። አንድ መቶ ሀያ ስድስት የ“ሰባቱ ዘመናት” ምልክት ነው፤ ስለዚህ በ1863 የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ መጨረሻ እስከ በ1989 የሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ መጀመሪያ ድረስ፣ በምልክታዊው አንድ መቶ ሀያ ስድስት አማካይነት በ“ሰባቱ ዘመናት” አንድ ላይ ተያይዘዋል።

ነገር ግን በዳንኤል ምዕራፍ አምስት ያለው የቤልሻጽር ውድቀት ምስክርነት፣ የ“ሰባት ዘመናት” ፍርድ በ“ግድግዳው” ላይ ቢጻፍም እንኳ ማንም ሊያየው እንደማይችል ያስተምራል። ለሪፐብሊካን ቀንድ፣ ፍርዱ በዳንኤል ምዕራፍ አምስት የሚወገደው በቶማስ ጄፈርሰን “የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መለያ ግድግዳ” ላይ ተጽፎአል። ለእውነተኛው ፕሮቴስታንት ቀንድ ደግሞ፣ ፍርዱ የተነበበው የሚሮጡ ዘንድ በ“ግድግዳው” ላይ የተሰቀሉትን ሁለቱን ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ ነው። ነገር ግን በሎዶቅያ ዕውርነት ውስጥ ቃላቱ የማይለዩ ናቸው። በሁለቱም ሁኔታዎች፣ የፍርድ ቃላት ሁለቱም፣ እውነተኛው ፕሮቴስታንት እና ሪፐብሊካን ቀንዶች፣ በሚዛን ላይ እንደተመዘኑና ጎድለው እንደተገኙ ያመለክታሉ። የቤልሻጽር ታሪክ

ለሪፐብሊካን ቀንድ፣ የዓለምን አሕዛብ ለሚወክል መልእክት አለው።

«በነቡከደነጾርና በብልጣሶር ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ለዛሬዎቹ አሕዛብ ይናገራል።» Signs of the Times, ሐምሌ 20, 1891.

ታሪኩ ስለ ብልሻጻር የሚናገረው ለፕሮቴስታንታዊው ቀንድም መልእክት አለው፤ ይህም የዓለምን ሕዝብ ይወክላል።

“በናቡከደነጾርና በብልጣሶር ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ለዛሬው ሕዝብ ይናገራል።” Bible Echo, September 17, 1894.

የቤልሻጻር ኃጢአት የምድር አውሬው ሁለቱንም ቀንዶች ኃጢአት ይወክላል። የሁለቱም ቀንዶች ኃጢአት መሠረታዊ እውነቶቻቸውን ሙሉ እውቀት እያላቸው በመጣላቸው ውስጥ ይገኛል። የሪፐብሊካን ቀንድ ለሕገ መንግሥቱ ብርሃን እና ያ መለኮታዊ ሰነድ በተዘጋጀበት የመጀመሪያው ታሪክ ተጠያቂ ሆኖ ይቆጠራል፤ ነገር ግን ከዚያ በኋላ በቀስታ በቀስታ ተጥሎአል። ሕዝቡ እንደ ዘንዶ በሚናገርበት ጊዜ በቤተ ክርስቲያንና በመንግሥት መካከል ያለው ምሳሌያዊ የመለያ ግድግዳ ተወግዶ ይሆናል። ለእውነተኛው ፕሮቴስታንት ቀንድ ደግሞ፣ መሠረቶቹ በተመሠረቱበት ጊዜ ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው መላእክት መልእክቶች ታሪክ የወጣው ብርሃን በቀስታ በቀስታ ተጥሎአል፤ እናም የእግዚአብሔር ሕግ “ግድግዳ” ደግሞ እስከ መጨረሻው ድረስ እስኪጣል ድረስ ይህ መጣል እየጨመረ ይቀጥላል።

ነቢዩ በዚህ ስፍራ፣ ከእውነትና ከጽድቅ በሰፊው የተራቀቀ ዘመን ውስጥ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት መሠረት የሆኑትን መርሆች እንደገና ለማቋቋም የሚፈልጉ ሕዝብ ይገልጻል። እነርሱ በእግዚአብሔር ሕግ ውስጥ የተፈጠረውን ስብራት የሚጠግኑ ናቸው—ለተመረጡት ሰዎች ጥበቃ እንዲሆን በዙሪያቸው ያኖረውን ቅጥር፤ እናም ለፍትሕ፣ ለእውነት፣ ለንጽሕናም የሆኑትን ትእዛዛቱን መታዘዝ የዘላለም መጠበቂያቸው ሊሆን የሚገባውን።

“ነቢዩ ግንቡን የሚገነቡት የዚህ ቅሬታ ሕዝብ ልዩ ሥራ በማያሻማ ትርጉም ባላቸው ቃላት ያመለክታል። ‘እግርህን ከሰንበት ብትመልስ፣ በቅዱስ ቀኔ ፈቃድህን ከማድረግ፤ ሰንበትንም ተድላ፣ የእግዚአብሔርንም ቅዱስ ቀን ክቡር ብለህ ብትጠራው፤ የራስህን መንገድ ሳታደርግ፣ የራስህንም ፈቃድ ሳትፈልግ፣ የራስህንም ቃል ሳትናገር ብታከብረው፤ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ትደሰታለህ፤ እኔም በምድር ከፍታዎች ላይ አስሄድሃለሁ። በአባትህም በያዕቆብ ርስት እመግብሃለሁ፤ የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና።’ ኢሳይያስ 58፣ 13፣ 14።” ነቢያትና ነገሥታት፣ 677, 678.

መላእክት ለወልደም ሚሊር የገለጡት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የትርጓሜ ሥርዓት የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ሕጎች ይወክላል፤ እናም ከጥንታዊቷ እስራኤል በተለየ ሁኔታ፣ ዘመናዊቷ እስራኤል የአሥርቱ ትእዛዛት ሕግ ብቻ ሳይሆን ትንቢቶችንም ጭምር አደራ ተቀባዮች ልትሆን ነበር።

“እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያኑን፣ እንደ ጥንታዊቷ እስራኤል እንደጠራት ሁሉ፣ በምድር ላይ እንደ ብርሃን እንድትቆም ጠርቶአታል። በእውነት ኃያል መከፋፈያ፣ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛውና በሦስተኛው መልአክ መልእክቶች፣ ከቤተ ክርስቲያናትና ከዓለም ለይቶአቸው ወደ ራሱ የቅድስና ቅርበት አምጥቶአቸዋል። የሕጉ አደራ ተቀባዮች አድርጎአቸዋል፣ ለዚህም ዘመን የተመደቡትን ታላላቅ የትንቢት እውነቶች ለእነርሱ አስረክቦአቸዋል። እንደ ቅዱሳን ንግግሮች ለጥንታዊቷ እስራኤል እንደ ተሰጡ ሁሉ፣ እነዚህም ለዓለም ሊገለጡ የሚገባ ቅዱስ አደራ ናቸው። የራእይ 14 ሦስቱ መላእክት የእግዚአብሔርን መልእክቶች ብርሃን የሚቀበሉትንና በምድር ሁሉ ዙሪያ ማስጠንቀቂያውን ለማሰማት እንደ ወኪሎቹ ወደ ፊት የሚወጡትን ሕዝብ ይወክላሉ። ክርስቶስ ለተከታዮቹ እንዲህ ይላል፡- ‘እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።’ ኢየሱስን ለሚቀበል ለእያንዳንዱ ነፍስ የቀራንዮ መስቀል እንዲህ ይናገራል፡- ‘የነፍስን ዋጋ ተመልከት፤ “ሂዱ ወደ ዓለም ሁሉ፣ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ።” ይህን ሥራ የሚያደናቅፍ

ምንም ነገር እንዲፈቀድ አይገባም። ለዚህ ጊዜ ከሁሉ የሚበልጥ አስፈላጊ ሥራ ነው፤ ተፅዕኖውም እስከ ዘላለም የሚደርስ መሆን አለበት። ኢየሱስ ለሰዎች ነፍሳት በማዳናቸው ስለ አቀረበው መሥዋዕት የገለጠው ፍቅር ተከታዮቹን ሁሉ ያነሣሣቸዋል።” Testimonies, volume 5, 455.

በመላእክት የተሰጡትና በዊልያም ሚሊር ሥራ የተቋቋሙት “የትንቢት ታላላቅ እውነቶች” “ለዓለም ሊገለጡ የሚገባ ቅዱስ አደራ” ናቸው። የአሥርቱ ትእዛዛት ሕግ፣ የተፈጥሮ ሕጎች፣ የጤና ሕጎች፣ እና የትንቢት ጥናት ሕጎች ሁሉ በአንድ ታላቅ ሕግ ሰጪ የተሰጡ ናቸው፤ ከትእዛዛቱም አንዱን መናቅ ሁሉንም መናቅ ነው። ለዊልያም ሚሊር የተሰጠውን ዘዴ መናቅ ቀስ በቀስ የሚገለጥ ዐመፅ ጀመረ፤ ይህም በመጨረሻ አድቨንቲዝም የሰባተኛውን ቀን ሰንበት እስከሚናቅ ድረስ ያደርሳል።

“ጌታ በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች ከራሱ ሕዝብ ተብለው ከሚናገሩት ጋር ክርክር አለው። በዚህ ክርክር ውስጥ ኃላፊነት ባላቸው ስፍራዎች ያሉ ሰዎች ነህምያ ከተከተለው መንገድ በቀጥታ ተቃራኒ የሆነ አቅጣጫ ይወስዳሉ። እነርሱ ራሳቸው ሰንበትን መናቅና ችላ ማለት ብቻ ሳይሆን፣ ከልማድና ከሥርዓተ ወግ ፍርስራሽ በታች በመቅበር ከሌሎች ዘንድ ደግሞ እንዳይጠበቅ ሊያደርጉት ይሞክራሉ። በቤተ ክርስቲያናትና በአየር ላይ በሚደረጉ ታላላቅ ስብሰባዎች ውስጥ አገልጋዮች የሰምንቱን የመጀመሪያ ቀን መጠበቅ እንዳስፈላጊ በሕዝቡ ላይ ይገፋፋሉ። በባሕርና በምድር ላይ መቅሰፍቶች አሉ፤ እነዚህም መቅሰፍቶች ይጨምራሉ። አንዱ ጥፋት ሌላውን በቅርብ ይከተላል፤ እናም በሕሊናቸው ታማኝ የሆኑት ትንሽ የሰንበት ጠባቂዎች ቡድን እሁድን ስላልጠበቁ የእግዚአብሔርን ቍጥ በዓለም ላይ እንዲመጣ የሚያደርጉ መሆናቸው ተብሎ ይጠቁማሉ።”

“ሰይጣን ዓለሙን በምርኮ ለመያዝ ይህን ሐሰት ያበረታታል። ሰዎችን ስህተቶችን እንዲቀበሉ ማስገደድ የእርሱ እቅድ ነው። በሁሉም ሐሰተኛ ሃይማኖቶች መስፋፋት ውስጥ ንቁ ተሳትፎ ያደርጋል። የተሳሳቱ ትምህርቶችንም ለማስገደድ በሚያደርገው ጥረት ምንም ነገር አይቆጥብም። በሃይማኖታዊ ቅንዓት ካባ ስር፣ በመንፈሱ ተጽዕኖ የተገዙ ሰዎች ለሰው ወገኖቻቸው እጅግ አስቃቂ የሆኑ ስቃዮችን ፈጥረዋል። ከሁሉ የከፋ መከራዎችንም በእነርሱ ላይ አድርሰዋል። ሰይጣንና ወኪሎቹ አሁንም ያው መንፈስ አላቸው፤ የቀድሞውም ታሪክ በዘመናችን እንደገና ይደገማል።”

“ክፉ ለመፈጸም አሳባቸውንና ፈቃዳቸውን ያዘጋጁ ሰዎች አሉ፤ በልባቸው ጨለማ መደበቂያ ውስጥ የሚፈጽሟቸውን ወንጀሎች ወስነዋል። እነዚህ ሰዎች ራሳቸውን ያታልላሉ። የእግዚአብሔርን ታላቅ የጽድቅ መለኪያ አስወግደው፣ በምትኩም የራሳቸውን መለኪያ አቁመዋል፤ ራሳቸውንም ከዚህ መለኪያ ጋር በማነጻጸር ቅዱሳን ነን ብለው ይናገራሉ። ጌታ በልባቸው ያለውን እንዲገልጡ፣ የሚገዛቸውን ጌታ መንፈስ በተግባር እንዲያሳዩ ይፈቅድላቸዋል። ለሕጉ መስፈርቶች ታማኝ ለሆኑት በሚያደርጉት አያያዝ ሕጉን የሚጠሉትን እንዲያሳዩ ይተዋቸዋል። ክርስቶስን የሰቀለውን ሕዝብ ያነሳሳው ያው የሃይማኖት እብደት መንፈስ ይነዳቸዋል፤ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥትም በዚያው የተበላሸ ስምምነት ይተበበራሉ።”

“የዛሬው ቤተ ክርስቲያን የራሳቸውን ልማዶች ስለ እግዚአብሔር ትእዛዛት ወደ ጎን ያኖሩትን የጥንቱ አይሁድ ፈለግ ተከትላለች። ሥርዓቱን ለውጣለች፣ የዘላለም ቃል ኪዳንንም አፍርሳለች፤ አሁንም እንደ ዚያን ጊዜ ትዕቢት፣ አለማመን፣ እና ክህደት ውጤቱ ሆነዋል። እውነተኛ ሁኔታዎ ከሙሴ መዝሙር በተወሰዱት በእነዚህ ቃላት ተገልጦአል፤ ‘ራሳቸውን አበላሽተዋል፤ ነውራቸው የልጆቹ ነውር አይደለም፤ ጠማማና ጎባጣ ትውልድ ናቸው። እናንተ ሰነፎችና ጥበብ የሌላችሁ ሕዝብ፣ ለእግዚአብሔር እንዲህ ትመልሳላችሁን? የገዛህ አባትህ እርሱ አይደለምን? እርሱ አልፈጠረህምን? አላጸናህምን?’” Review and Herald, March 18, 1884.

የአድቨንቲዝም እውነትን የሚጨርስ እምቢተኝነት በእሁድ ሕግ ጊዜ ይፈጸማል፤ በዚያ ጊዜ አድቨንቲዝም የጥንቷን እስራኤል ታሪክ ይደገማል። በዚያም “ክርስቶስን የሰቀለውን ሕዝብ ለዚያ ድርጊት የገፋፋው ያው የሃይማኖታዊ እብደት መንፈስ በማንቀሳቀስ፤ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት በዚያው የተበላሸ ስምምነት

ይተባበራሉ።” የአድቪንቲዥም በደረጃ የሚገለጥ ዓመፅ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ተወክሎአል፤ በዚያም ክፍ ክፍ የሚሉ አራት ርኩሶቶች በ1863 የጀመሩትን አራቱን የአድቪንቲዥም ትውልዶች በትንቢታዊ ምልክት ያመለክታሉ። የመጨረሻው ርኩሶት የኢየሩሳሌም መሪዎች ለፀሐይ ሲሰግዱ ነው።

እርሱም ወደ እግዚአብሔር ቤት ውስጠኛው አደባባይ አገባኝ፤ እነሆም፡ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ደጅ፡ በረንዳውና በመሠዊዎው መካከል፡ ሃያ አምስት ያህል ሰዎች ነበሩ፤ ጀርባቸውንም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መልሰው፡ ፊታቸውንም ወደ ምሥራቅ አድርገው ነበር፤ ፀሐይንም ወደ ምሥራቅ በመመለስት ይሰግዱላት ነበር። ከዚያም፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ ይህን አይተሃልን? የይሁዳ ቤት በዚህ ስፍራ የሚያደርጉትን እነዚህን ርኩሶቶች ማድረግ ቀላል ነገር ነውን? ምድሪቱን በግፍ ሞልተዋልና፡ እንደ ገናም ወደ እኔ ቁጣ ለማስነሣት ተመልሰዋል፤ እነሆም፡ ቅርንጫፉን ወደ አፍንጫቸው ያቀርባሉ። ስለዚህ እኔ ደግሞ በመዓት እሠራባቸዋለሁ፤ ዓይኔ አይራራም፡ አልምርምም፤ በታላቅ ድምፅም በጆሮዬ ቢጮኹ፡ አልሰማቸውም። ሕዝቅኤል 8፡16-18።

ፍርድ በዚያ ጊዜ የሚፈጸመው በቤልሻጾር ፍርድ “ሰዓት” ውስጥ ተመስሎ ተገልጿል።

ንጉሡ ብልጣሶር ለአንድ ሺህ መኪንንቱ ታላቅ ግብዣ አደረገ፡ በዚያም አንድ ሺህ ፊት የወይን ጠጅ ጠጣ። ብልጣሶርም የወይኑን ጠጅ ሲቀምስ፡ አባቱ ናቡከደነፆር በኢየሩሳሌም ካለው ቤተ መቅደስ ያወጣቸውን የወርቅና የብር ዕቃዎች እንዲያመጡ አዘዘ፤ ንጉሡና መኪንንቱ፡ ሚስቶቹና ቁባቶቹም በእነርሱ ይጠጡ ዘንድ። ከዚያም በኢየሩሳሌም ካለው የእግዚአብሔር ቤት ቤተ መቅደስ የተወሰዱትን የወርቅ ዕቃዎች አመጡ፤ ንጉሡና መኪንንቱ፡ ሚስቶቹና ቁባቶቹም በእነርሱ ጠጡ። የወይን ጠጅ ጠጥተውም የወርቅንና የብርን፡ የናስንና የብረትን፡ የእንጨትንና የድንጋይን አማልክት አመሰገኑ። በዚያው ሰዓትም የሰው እጅ ጣቶች ወጥተው በንጉሡ ቤተ መንግሥት ግድግዳ ልስን ላይ በመቅረብ ፊት ለፊት ጻፉ፤ ንጉሡም የሚጽፈውን የእጁን ክፍል አየ። ያን ጊዜም የንጉሡ ፊት ተለወጠ፡ ሐሰቡም አስጨነቀው፤ እስከዚህም ድረስ የወገቡ ጅማቶች ላሉ፡ ጉልበቶቹም እርስ በርሳቸው ተጋጩ። ንጉሡም ከከብ ቆጣሪዎችንና ከላዳውያንን፡ ምዋርተኞችንም እንዲያገቡ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ንጉሡም ተናግሮ ለባቢሎን ጠቢባን እንዲህ አለ፤ ይህን ጽሕፈት የሚያነብና ትርጉሙንም የሚያሳዩኝ ማንም ቢሆን፡ ቀይ ልብስ ይለብሳል፡ በአንገቱም የወርቅ ሰንሰለት ይኖረዋል፡ በመንግሥቱም ሦስተኛ ገዥ ይሆናል። የንጉሡም ጠቢባን ሁሉ ገቡ፤ ነገር ግን ጽሕፈቱን ሊያነቡ ወይም ትርጉሙን ለንጉሡ ሊያሰውቁ አልቻሉም። ከዚያም ንጉሡ ብልጣሶር እጅግ ተጨነቀ፡ ፊቱም ተለወጠበት፡ መኪንንቱም ተደነቁ። ዳንኤል 5፡1-9።

በ“በዚያው ሰዓት” የቤልሻጾር ፍርድ በደረሰበት ጊዜ፣ ሰድራቅ፣ ሜሳቅና አቤድናጎ ከመደበኛው ይልቅ “ሰባት እጥፍ” የተጋለ ወደ እቶን ተጣሉ።

አሁንም በቀንደ መለከት፣ በእምቢልታ፣ በበገና፣ በሰምቡቃ፣ በመዝሙር መሣሪያ፣ በዱልሲመርም እንዲሁም በሙዚቃ ዓይነት ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ወድቃችሁ ያቆምሁትን ምስል ልትሰግዱ ዝግጁዎች ከሆናችሁ፡ መልካም ነው፤ ነገር ግን ባትሰግዱ፡ በዚያች ሰዓት ወዲያውኑ በሚነድ የእሳት እቶን መካከል ትጣላላችሁ፤ ከእጄስ የሚያድናችሁ አምላክ ማን ነው?” ሲል ተናገረ። ሰድራቅ፣ ሚሳቅ፣ አብደናጎም መልሰው ለንጉሡ፡- “ንጉሥ ናቡከደነፆር ሆይ፡ በዚህ ነገር ምላሽ ልንሰጥህ አንጨነቅም። እንዲህ ቢሆን፡ የምናመልከው አምላካችን ከሚነድ የእሳት እቶን ሊያድነን ይችላል፡ ከእጅህም ያድነናል፡ ንጉሥ ሆይ። ነገር ግን ባያድነን እንኳ፡ ንጉሥ ሆይ፡ አማልክትህን እንደማናመልክ፡ ያቆምሁትንም የወርቅ ምስል እንደማንሰግድለት ይታወቅልህ።” ያን ጊዜ ናቡከደነፆር ቀጣ ሞላበት፡ ፊቱም ቅርጽ በሰድራቅ፣ በሚሳቅ፣ በአብደናጎ ላይ ተለወጠ፤ ስለዚህም እቶንን እንደ ተለመደው ከሚያቃጥሉት ሰባት እጥፍ እንዲያቃጥሉት ተናገረና አዘዘ። ዳንኤል 3፡15-19።

የብልሻጽር የፍርድ “ሰዓት” ከሻድራክ፣ ሜሻክና አቤድናጎ የፍርድ “ሰዓት” አንድ ነው፤ በሁለቱም መስመሮች “ሰባት ጊዜ” የዚያ ፍርድ ምልክት ሆኖ ተወክሏል። እነዚያ ሦስቱ ብቁዎች በእሑድ ሕግ ጊዜ በታላቁ የምድር መናወጥ “ሰዓት” ደመናት ጋር ወደ ሰማይ የሚወጡትን ሁለቱን ምስክሮች እንደ ዓላማ ይወክላሉ፤ ብልሻጽርም በዚያው በትክክል በዚያው “ሰዓት” በምድር አውሬው ላይ የሚመጣውን የብሔራዊ ጥፋት ፍርድ ይወክላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የቤልሻጽርን ፍርድ ጥናታችንን እንቀጥላለን።

«ስለ ሕዝባችን መካከል ያለው ዝቅተኛ የአምልኮ መለኪያ በልቤ እጅግ እጨነቃለሁ። በቀፍርናሆምም ላይ የተላለፉትን ወይታዎች ሳስብ፣ እውነትን ዐውቀው እንደ እውነቱ ያልሄዱ፣ ነገር ግን በራሳቸው በነደዱት ብልጭታ የሚሄዱት ላይ ፍርድ እንዴት እጅግ ከባድ እንደሚሆን አስባለሁ። በሌሊት ወቅቶች ሕዝቡን በእጅግ ከባድና ግርማ የተሞላ ሁኔታ እናገራቸዋለሁ፤ ራሳቸውን ሕሊና እንዲጠይቁ እለምናቸዋለሁ፤ እኔ ማን ነኝ? ክርስቲያን ነኝ? ወይስ አይደለሁም? ልቤ ታድሶአልን? የእግዚአብሔር ለዋጭ ጸጋ ባህርዬን ቀርጾታልን? ኃጢአቶቼ ተጸጽቼባቸዋለሁን? ተናዝገኜአቸዋለሁን? ተሰርዮልኛልን? እርሱ ከአብ ጋር አንድ እንደሆነ እኔም ከክርስቶስ ጋር አንድ ነኝ? አስቀድሜ የወደድሁትን አሁን እጠላለሁን? አስቀድሜ የጠላሁትን አሁን እወደዋለሁን? ከክርስቶስ ኢየሱስ ዕውቀት ክብር የተነሣ ሁሉን እንደ ኪሳራ እቁጥራለሁን? እኔ የኢየሱስ ክርስቶስ በዋጋ የተገዛሁ ንብረት መሆኔን፣ በየሰዓቱም ራሴን ለእርሱ አገልግሎት መቀደስ እንዳለብኝ እሰማለሁን?»

“እኛ በታላላቅና በከባድ ክስተቶች መግቢያ በር ላይ ቆመናል። ታላቁ ጥልቅ መንገዶች በውኃ እንደሚሸፈኑ ሁሉ፣ ምድር ሁሉ በጌታ ክብር ልትበራ ነው። ትንቢቶች እየተፈጸሙ ናቸው፣ ዐውሎ ጊዜያትም በፊታችን አሉ። ለረጅም ዘመን ጸጥ ብለው የነበሩ የቀድሞ ክርክሮች እንደገና ይነሣሉ፣ አዳዲስ ክርክሮችም ይፈልቃሉ፤ አዲስና አሮጌ በአንድነት ይቀላቀላሉ፣ ይህም ፈጥኖ ይሆናል። መላእክቱ ለዓለም የተወሰነው የማስጠንቀቂያ ሥራ እስኪሰጥ ድረስ እንዳይነፍሱ አራቱን ነፋሳት ይዘው አቁመዋል፤ ነገር ግን ዐውሎው እየተሰበሰበ ነው፣ ደመናዎቹም እየተጫኑ ናቸው፣ በዓለም ላይ ሊፈነዱ ዝግጁ ሆነው፤ ለብዙዎችም እንደ ሌባ በሌሊት ይሆንባቸዋል።”

«ብዙዎች ከሃያና ከሠላሳ ዓመታት በፊት እሑድ በዓል በዓለም ሁሉ ላይ እንዲጫን እና መጠበቁን ለማስገደድ ሕግ እንዲወጣ፣ ሕሊናንም እንዲገፋ በነገርናቸው ጊዜ ፈገግ አሉ እና ሊያምኑ አልፈለጉም። እኛ ይህ ሲፈጸም እያየን ነው። እግዚአብሔር ስለ ወደፊቱ የተናገረው ሁሉ በእርግጥ ይፈጸማል፤ ከተናገረው ሁሉ አንድ ነገር እንኳ አይቀርም። ፕሮቴስታንቲዝም አሁን ከገደል ማይ እጁን ዘርግቶ ከጳጳሳዊነት ጋር እጅ ለመጨበጠጥ እየደረሰ ነው፤ የአራተኛውን ትእዛዝ ሰንበት ከዓይን እንዲጠፋ ለመርገጥም ሕብረት እየተፈጠረ ነው፤ እናም በሰይጣን ቅስቀሳ የሐሰተኛውን ሰንበት ያቋቋመው የኃጢአት ሰው፣ ይህ የጳጳሳዊነት ልጅ፣ የእግዚአብሔርን ስፍራ እንዲይዝ ከፍ ከፍ ይደረጋል።»

“ሰማይ ሁሉ የክስተቶችን መገለጥ እየተመለከተ እንዳለ ተወክሎልኛል። በምድር ላይ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በሚካሄደው ታላቅና ረጅም ጊዜ የቆየ ተጋድሎ ውስጥ አንድ ቀውስ ሊገለጥ ነው። አንድ ታላቅና ውሳኔ የሚሰጥ ነገር ሊፈጸም ነው፣ ያም በጣም ፈጥኖ። ማንኛውም መዘግየት ቢኖር፣ የእግዚአብሔር ባሕርይና ዙፋኑ እንኳ አይጋ ውስጥ ይገባሉ። የሰማይ ጦር ቤት ተከፍቷል፤ የእግዚአብሔር ዓለም ሁሉን ሠራዊቱ ለመዘጋጀት ቆሞአል። ፍትሕ የሚናገረው አንድ ቃል ብቻ አለ፣ ከዚያም በምድር ላይ የእግዚአብሔር ቀጣ በሚያስፈራ መገለጫዎች ይታያል። ድምፆችና ነጎድጓዶች መብረቆችም የምድር መናወጦችም እንዲሁም ሁሉን የሚያካትት ጥፋት ይኖራሉ። በሰማይ ዓለም ውስጥ ያለ እያንዳንዱ እንቅስቃሴ ዓለምን ለዚያ ታላቅ ቀውስ ለማዘጋጀት ነው።”

“ጽኑ ኃይል ምድራዊ የሆነውን ነገር ሁሉ እየተቆጣጠረ ነው፤ እናም ታላቅ ብርሃንና ድንቅ እውቀት የተሰጣቸው ሕዝብ ስለሆንን፣ ከእነርሱ ብዙዎች መብራታቸውን ይዘው ነገር ግን በዕቃቸው ውስጥ

ዘይት የሌላቸው አምስቱ ተኝተው ቆይተው የነበሩ ድንግልናዎች እንደሆኑ ተወክለዋል፤ ቀዝቃዛ፣ የማያስተውሉ፣ ደካማና እየደከመ የሚሄድ እግዚአብሔራዊ ቅድስና ያላቸው። አዲስ ሕይወት እየተዘረጋች ሳላች፣ ከታችም እየበቀለች በሰይጣን ወቢሎች ሁሉ ላይ ጽኑ መያዝ እያደረገች ለመጨረሻው ታላቅ ግጭትና ትግል መሰናዳት ሳለ፣ አዲስ ብርሃንና ሕይወትና ኃይል ከላይ እየወረደ ነው። እናም አሁን ብዙዎች እንደሆኑት በበደልና በኃጢአት የሞቱ ያልሆኑትን የእግዚአብሔር ሕዝብ እየተቆጣጠረ ነው። አሁን በፊታችን በሚፈጸመው ነገር የተነሣ በቅርቡ በእኛ ላይ ሊመጣ ያለውን የሚያዩ ሕዝብ፣ ከእንግዲህ በኋላ በሰው ፈጠራዎች አይታመኑም፤ እናም ሰዎች ለእግዚአብሔር ክብር እንዲጋደሉና በሕይወት መንገዶችና አጠገብ መንገዶች ሁሉ ስለ ወገኖቻቸው ነፍሳት መዳን እንዲሠሩ፣ መንፈስ ቅዱስ ሊታወቅ፣ ሊቀበል፣ በሕዝቡም ፊት ሊቀርብ እንደሚገባ ያስተውላሉ። እርግጠኛና የማይናወጥ ብቸኛው ዓለት የዘላለም ዓለት ነው። በዚህ ዓለት ላይ የሚገነቡ ብቻ የተጠበቁ ናቸው።”

“አሁን ሥጋዊ አሳብ ያላቸው ሰዎች፣ በቃሉ ውስጥና በመንፈሱ ምስክርነቶች እግዚአብሔር የሰጣቸው ማስጠንቀቂያዎች ቢኖሩም፣ ከዳኑት ቅዱሳን ቤተሰብ ጋር ፈጽሞ አይተባበሩም። እነርሱ ሥጋዊ ፍላጎትን የሚከተሉ፣ በአሳባቸው የወረዱና በእግዚአብሔር ፊት አስጸያፊዎች ናቸው። በእውነት አማካይነት ፈጽሞ አልተቀደሱም። ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች አይደሉም፤ ራስንና ዓለምን ከፍቅሯና ከምኞቷ ጋር ፈጽሞ አላሸነፉም። እነዚህ ዓይነት ሰዎች በማህበራችን ሁሉ ውስጥ አሉ፤ ውጤቱም ማህበራቱ ደካማ፣ በሕመም የተያዙ እና ለመሞት የተቃረቡ ሆነዋል። አሁን የሚሰጥ ግዴላሽ ምስክርነት ሊኖር አይገባም፤ ነገር ግን እያንዳንዱን ርኩሳት የሚገሥጽና ኢየሱስን ከፍ የሚያደርግ ጽኑ፣ ግልጽና ቀጥተኛ ምስክርነት ሊቀርብ ይገባል። እኛ እንደ ሕዝብ በመጠበቅ አቋም ላይ ልንሆን ይገባል፤ እየሠራን፣ እየጠበቅን፣ እየተነቃንና እየጸለይን።”

“ይህ የክርስቶስ ሁለተኛ መገለጥ የተባረከ ተስፋ ለሕዝቡ ከአስፈላጊው ጽኑ እውነታዎቹ ጋር ብዙ ጊዜ ሊቀርብ ይገባል፤ ጌታችን ኢየሱስ በክብሩ ሊመጣ ያለውን ቅርብ መገለጡን መጠበቅ ምድራዊ ነገሮችን ባይነትና ምንምነት እንደሆኑ እንዲቆጠሩ ያደርጋል። የዓለም ክብር ወይም ልዩነት ሁሉ ዋጋ የለውም፤ እውነተኛ አማኝ ከዓለም በላይ ይኖራልና፤ እርምጃዎቹ ወደ ሰማይ እየተራመዱ ናቸው። እርሱ መንገደኛና እንግዳ ነው። ዜግነቱ በላይ ነው። በዓለም ላይ የተዘረጋውን ሥነ ምግባራዊ ጨለማ ውስጥ የሚቃጠልና የሚያበራ ብርሃን ይሆን ዘንድ የክርስቶስን ጽድቅ የፀሐይ ጨረሮች ወደ ነፍሱ እየሰበሰበ ነው። በእርሱ ውስጥ እንዴት ያለ ብርቱ እምነት፣ እንዴት ያለ ሕያው ተስፋ፣ እንዴት ያለ ትጉህ ፍቅር፣ ለእግዚአብሔርም እንዴት ያለ ቅዱስና የተቀደሰ ቅንዓት ይታያል! እርሱንም ከዓለም የሚለየው ምንኛ የተወሰነ ልዩነት ነው! ‘እንግዲህ ንቁ፣ ሁልጊዜም ጸልዩ፣ ይህ ሁሉ ሊሆን ካለው ነገር ሁሉ ለማምለጥና በሰው ልጅ ፊት ለመቆም የተገባችሁ እንድትቁጠሩ።’ ‘እንግዲህ ንቁ፤ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንደሚመጡ አታውቁምና።’ ‘ስለዚህ እናንተ ደግሞ ዝግጁዎች ሁኑ፤ የሰው ልጅ በማታስቡት ሰዓት ይመጣልና።’ ‘እነሆ፣ እንደ ሌባ እመጣለሁ። የሚነቃና ልብሱንም የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።” ትንሽ መጽሐፍት፣ 38-40።